

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	7	0713	jente ☐ gutt ☒	norsk ☒ annet ☐

Det skjedde virkelig

Jeg satt i det gule og grønte rommet mitt. Da ropte mamma på meg. Mamma var en omtankefull person som bare var snill for det meste.

Derimot var jeg en frekk og søydig person som hadde brunt hår, brune øyne og jeg likte å gå i joggebukser. Så hadde jeg en lillebror på 4 år som var treig som en snegle og plagsom som en ape og så var det den fine lillesøsteren min på 9 år.

- Hva er det? spurte jeg
- vi har vært på en reise, ropte hun
- Hvor da? spurte jeg skeptisk
- Teller det da, vi skal bort

Hun vet ikke hvor vi skal tenkte jeg

- Må jeg bli med
- Ja du må bli med besta barn

Da var det vel bare å pakke tenkte jeg fordi da mamma har bestemt seg er det ikke noe vits i å protesere imot. Jeg startet å pakke, men det tok veldig lang tid. Da jeg var ferdig var det midnatt, men jeg fikk ikke til å sove fordi jeg tenkte på alt som kunne skje f.eks motoren kan stoppe, jeg overlever, men familien min dør. Endelig sovnet jeg.

Jeg satt på flyet og hørte musikk via ipoden min. På flyet var det tørr-luft og jeg hørte mange samtaler, men det var ikke like bra. Vær ute det styrt regnet og det var torden og lyn. Plutselig ble det helt stille, alle folkene så ut vinduet. Flyet hadde fått motorstopp!

Jeg våknet Svelten rant av meg å jeg var virkelig redd om dette var et tegn

På hva som ville skje. Endelig var det morgen etter den skumle kvelden før.

Jeg var fortsatt ganske varm. Jeg sto opp i rotet mitt på rommet. Hele familien min hadde stått opp. De sto å ventet på meg, men som de maste på meg.

Vi gikk inn på flyplassen der var det mange mennesker å se, men det var en rar lukt der og det var mange samtaler å høre på. Da vi kom til sikkerhetssystemet, men alle kom igjennom på første forsøk.

Vi gikk ombord på flyet å så snart alle var ombord tok flyet av. Etter mange timer ombord på flyet var vi nesten framme. Plutselig kikket alle ut vinduet så gjorde jeg å det

og da så jeg at flyet for rett nedover

...

Da jeg våknet var alt uklart på grunn
av røyken av flyet. Det var vondt

hver gang jeg pustet. Jeg kikket meg rundt

da så jeg mange høye trær gigantiske

føtter, fargrike fugler, det var veldig

fuktig der da kjente jeg at jeg var

i en stor regnskog som Amazonas.

Plutselig hørte jeg det rasle i noen

busker bak meg jeg snudde meg å

der var det tre store, siklende aper

som sprang rett imot meg. Jeg startet

å løpe jeg løp som jeg aldri har løpt

jeg løp som vinden, men apene var

rett i hælene på meg hele tiden. Det

var et gigantisk tre med gigantiske

røtter jeg var fanget i et hjørne

Da trodde jeg alt var over for meg, men
 jeg så en skygge baki åpene jeg ropte

- Help hjelp! ropte jeg

Mannen kastet noe, men jeg visste ikke
 hva han kastet om det var til meg

eller til åpene. Det viste seg til å

være til åpene fordi de løp etter

det mannen kastet. Mannen kom bort

til meg å spurte

- Er du ok? spurte mannen

- Ja da, svarte jeg

- Jeg må gå å lete etter familien min,
 sa jeg

- ok, sa mannen

Jeg gikk tilbake til flyet og der

var det en liten skygge, mellomstor

skygge og en stor skygge først trodde

jeg det var åpene jeg gikk til skyggen

Jeg var redd, men jeg måtte

De kom nærmere og nærmere til slutt
var de så nære at jeg så hvem det
var. Det viste seg å være min familie.

Nå jeg kan overleve en flyktningstøtte
jeg at jeg kom til å overleve det
meste tenkte jeg